

مگزین

گفت‌وگو با اکبر صحرايي درباره روايت‌های نسل جديد از جنگ تحميلي «دفاع مقدس» را با «جنگ غربي» اشتباه گرفته‌اند!

۱۲

گفت‌وگو با کاسپ‌نی ریزی که با خواندن زندگینامه یک شهید، فلافل فروش شد

فرهنگ شهادت در فلافل‌فروشی

۱۰

دو هفته ۲۴ ساعتی ۱۳۹۷
۷ چنانچه تلوین ۰۲۴۰
۱۴ ژانویه ۲۰۱۹
۲۰ شماره ۱۹
۸۸۷۹
ZENDEGI@QUDSONLINE.IR

سیما و سپینما

درباره فیلم «قانون مورفی» آخرین ساخته رامبد جوان

لبخند بزن! فردای فیلم‌های کم‌دی بدتر است

رامبد جوان که طی چند سال اخیر با اجرای خندوانه در میان خانواده‌های ایرانی جا باز کرده است، بعد از فیلم «نگار» که فیلمی جنایی بود و در گیشه نسبتاً موفق ظاهر شد، با «قانون مورفی» روی پرده سینما آمد. فیلمی که طی چهار روز اکرن به باشگاه میلیاردری‌ها پیوست. جوان درباره «قانون مورفی» گفته بود: این فیلم، یک کم‌دی سرحال و خانوادگی است که در آن، خبری از شوخی‌های غیر اخلاقی نیست. فیلم به سبک کم‌دی‌های رایج دنیا، قصه دو آدم مشتگ را تعریف می‌کند که بخاطر رفتارهای غیر عادی‌شان در موقعیت‌های خنده‌داری قرار می‌گیرند. ماجرا از این قرار است: فرخ (امیر جدیدی) پلیس بدشانسی است که بتازگی از کار خود برکنار شده است. در این وضعیت همکار سابق او (امیر جعفری) از فرخ می‌خواهد تا به او کمک کند...

سیما و سپینما

هفته فیلم لهستان در تهران لغو شد

مهمانی که حرمت نگه نداشت

ایستگاه

چرا «سید حسن آقا میری» خلع لباس شد؟

حجت‌الاسلام سلبریتی!

ورزش

بررسی مسیر احتمالی تیم ملی بر سر قهرمانی

حریف ایران در یک‌هشتم کیست؟

۸۰ سال پس از پذیرایی مردم کشورمان از جنگ‌زده‌های لهستانی، آن‌ها میزبان کنفرانسی ضد ایرانی شده‌اند

نمکدان شکستن به سبک لهستانی!

حامد کمالی: نمک خوردن و نمکدان شکستن (ریختن، دزدیدن) کنایه از ناپسندیدگی و کنزعمتی کردن و حق ناشناختن و پاس ولی نعمت نداشتن و خیانت ورزیدن. (لغتنامه دهخدا). همه چیزی که در روزهای گذشته در لهستان اتفاق افتاد، یک مثال بی‌نقص برای این ضرب‌المثل است. اصلاً می‌شود به ویراستاران لغتنامه دهخدا پیشنهاد داد که ذیل این ضرب‌المثل بنویسند، روزگاری ایرانی‌ها درحالی که خودشان در قحطی و مضیقه بودند، مهاجران لهستانی از همه‌جا رانده را پذیرفتند و برایشان سنگ تمام گذاشتند. ۸۰ سال پس از این جریان، لهستانی‌ها میزبان کنفرانسی ضد ایرانی شدند که موضوع اصلی‌اش نحوه مقابله با نفوذ و سیاست‌های منطقه‌ای ایران بود.

۱۱۶ هزار میهمان
اوضاع ایران در جنگ جهانی دوم را همه می‌دانند. رضخان از مملکت اخراج شده بود و همه آذوقه کشور را انگلیسی‌ها و روس‌ها بلعیده بودند و شکم مردم از گرسنگی به پشتشان چسبیده بود. ایران در چنین شرایطی میزبان لهستانی‌های مهاجر شد. اولین گروه از آن‌ها در اواخر فروردین ماه ۱۳۲۱ از طریق بندر انزلی وارد ایران شدند؛ بیش از ۳۱ هزار نظامی و ۱۲ هزار غیرنظامی. در مرداد ماه همین سال نیز حدود ۴۴ هزار نظامی و ۲۶ هزار غیرنظامی از طریق بندر انزلی به ایران آمدند. حدود ۲۷۰۰ غیرنظامی نیز از طریق عشق‌آباد وارد مشهد شدند.

البته با این همه آمار متناقضی که درباره تعداد لهستانی‌هایی که به ایران آمدند، وجود دارد، اما نزدیک‌ترین آمار به واقعیت، ورود ۱۱۶ هزار نفر لهستانی به ایران را تأیید می‌کند. باریس ماکسینیوا، از کارمندان قدیمی گمرک بندر انزلی که شاهد ورود لهستانی‌ها به ایران بوده است، تعریف می‌کند: «من شیلات بودم. یک روز آمدند گفتند، لهستانی‌ها را دارند با کشتی می‌آورند. لهستانی‌ها پر از شیش، گرسنه و زهوار درفته از کشتی پیاده شدند. انگلیسی‌ها سربازان هندی را که همه گردن کلفت بودند با ماشین‌های مخصوص صحراهای لیبی از بغداد آوردند اینجا. انگلیسی‌ها حمام ساختند، لوله‌کشی کردند و دیگ بخار گذاشتند. سلمان‌ی پیدا کردند که از خودشان بود، با دست موهای سرشان را می‌زدند، ماشین نبود. لباس‌ها را در کوره‌ها می‌سوزانند، به خاطر اینکه امراض مسری‌شان سرایت نکند». خیلی از لهستانی‌ها به دلیل سوءتغذیه دچار بیماری‌های متعددی بودند که خطرناک‌ترینشان تیفوس بود. آن‌طور که در اسناد آمده است، ۶۶۱ نفر در انزلی به خاطر بیماری جان سپردند.

قبرستان‌هایی که تخریب نشدند

امروز در بندر انزلی، تهران، اهواز و مشهد قبرستان‌هایی با نام لهستانی‌ها پیدا می‌کنید که از قضا وضعیتشان از قبرستان‌های تاریخی خودمان خیلی بهتر است و ایرانی‌ها نبود. لباس‌ها را در کوره‌ها می‌سوزانند، به خاطر اینکه امراض مسری‌شان سرایت نکند. خیلی از لهستانی‌ها به دلیل سوءتغذیه دچار بیماری‌های متعددی بودند که خطرناک‌ترینشان تیفوس بود. آن‌طور که در اسناد آمده است، ۶۶۱ نفر در انزلی به خاطر بیماری جان سپردند.

مجازاد

تاوان عشق

۷۷ سال پیش، همزمان با اواری مردم لهستان در جنگ جهانی دوم در سال ۱۳۲۰، ایرانی‌ها به ۱۵۰ هزار نفر از پناهندگان این کشور که به دلیل جنگ سرگردان مانده بودند، پناه دادند، اما این روزها دولت لهستان قرار است در این کشور نشست‌های ضدایرانی ترتیب دهد. پس از انتشار این خبر، قدرت‌الله نوروزی شهردار اصفهان با انتشار توییتی به اقدام ضدایرانی لهستانی‌ها واکنش نشان داد و نوشت: «این تصویر تمبری است که اداره پست لهستان برای یادبود اقامت لهستانی‌ها در ایران طی جنگ جهانی دوم چاپ کرده و روی آن نوشته شده است: اصفهان شهر کودکان لهستانی! دیروز خبر برگزاری نشست ضد ایرانی به میزبانی لهستان منتشر شد. تاوان عشق را این چنین می‌دهند...!»

اسلام یا عمامه؟!

سیدحسین آقامیری با انتشار پستی در صفحه اینستاگرامش از خلع لباس خود با شکایت دادستان ویژه روحانیت تهران و به حکم قاضی شعبه دوم دادگاه کیفری خبر داد. آقامیری پیش از این با انتشار تصاویر و ویدیوهای در فضای مجازی انتقادهای بسیاری را برانگیخته بود. کاربران فضای مجازی هم همزمان با بازنشر این خبر واکنش‌های خود به این حکم دادگاه را با سایر کاربران به اشتراک گذاشتند. در ادامه نمونه‌هایی از واکنش کاربران را می‌خوانید: «امام خمینی: ما طرفداری از عمامه نمی‌کنیم. ما طرفداری از اسلام می‌کنیم. عمل نکردن به اسلام و خیانت کردن به اسلام از معمم باشد، بدتر است از آن کسی که از غیر معمم باشد. برای اینکه ضررش به اسلام بیشتر از دیگران است... به دادگاه ویژه روحانیت پیشنهاد می‌کنم ممنوع المنبری و ممنوعیت مادام‌العمر از فضای مجازی را هم به خلع لباس اضافه کنه، چون بدون لباس و توی اینستاگرام هم می‌شه منبر رفت.»

تکذیب حمله قلبی سید حسن نصرالله

روز گذشته رسانه‌های اسرائیلی خبری مبنی بر حمله قلبی «سید حسن نصرالله» را منتشر کردند. این خبر با تازاب زینادی در رسانه‌های جهانی داشت و خیلی از دوستان حزب‌الله و علاقه‌مندان به سیدحسین نصرالله را نگران کرد. اما هنوز چند ساعتی نگذشته بود که این خبر تکذیب و مشخص شد باز هم دست صهیونیست‌ها پشت ماجراست تا به زعم خود با ایجاد این موج رسانه‌ای جدید، حتی شده برای ساعتی رعب و نگرانی میان محور مقاومت ایجاد کنند. امیر عبداللهمیان در این باره در توییتش نوشت: «ادعای صهیونیست‌ها مبنی بر بیماری و حمله قلبی سید حسن نصرالله دروغ بزرگ سال جدید میلادی است. بی‌تردید روزی که سید حسن نصرالله و رهبران مقاومت فلسطین در مسجداالاقصی نماز خواهند گزارد، صهیونیست‌ها وجود ندارند.»

مشنگ

دوچرخه سازی آقای زیباکلام!

چند وقتی بود که از صادق زیباکلام و حاشیه‌سازی‌هایش خبری نبود تا اینکه با این توییت دوباره به صحنه اخبار بازگشت: «ای کاش به جای صنایع هسته‌ای، به جای ماهواره و به جای موشک، جمهوری اسلامی می‌توانست یک دوچرخه بسازد که با دوچرخه ترکیه، دوچرخه هند رقابت کند». خیلی طول نکشید که وزیر ارتباطات جواب دندان‌شکنی به این استاد بازنشسته دانشگاه تهران داد و در توییتش نوشت: «جناب آقای زیباکلام! هسته‌ای و موشکی متولیان دیگری دارد، اما اگر مایلید از نزدیک پژوهشگاه فضایی را ببینید بلکه از دستاوردهای پژوهشگران جوان و تأثیر آن بر زندگی مردم و آینده روشن ایران آگاه شوید تا دیگر برای نقد سیاست خارجی، فناوری ماهواره را با دوچرخه قیاس نفرمایید.» اما غائله فقط به این توییت‌ها ختم نشد و بقیه کاربران هم به میدان آمده و از خجالت زیباکلام درآمدند.

«حق با زیباکلام است، دنیای امروز دنیای دوچرخه است نه دنیای موشک»، «هرچی فکر می‌کنم، به خاصیت زیباکلام برای ایران پی نمی‌برم، ایشونم که به ایرانیا و توانمندی هاشون نظر مثبتی نداره واقعاً ایشون به چه دردی می‌خوره؟»

«انصافاً من برای ضد انقلاب و اصلاح طلبان که صادق خان، متفکر و نظریه پردازشون شده دلم می‌سوزه، شما چطور؟ دقیقاً فآزش معلوم نیس!» «انشجوی‌های امیر کبیر چرا ماهواره پیام ساختید؟ چرا دوچرخه نساختید تا با ترکیه و هند رقابت کنید؟ خجالت نمی‌کشید؟» «چرا این همه دانش آموز خودشون رو می‌کشن برون برق شریف یا پزشکی تهران و شهیدیهشتی! چرا نمیرن ساخت دوچرخه یاد بگیرن؟» «واقعاً خاک بر سر جامعه علمی ما که رفتن استاد دانشگاه شدن و نرفتن دوچرخه بسازن.» یکی از کاربران هم پای دوچرخه‌هایی را به ماجرا باز کرد که زیباکلام ترجیح داده بود چشم‌پوشش را روی آن‌ها بیند: «همین چندماه پیش دانشجویان ایرانی دوچرخه الکتریکی پیشرفته ساختن که با هر بار شارژ می‌تونه تا ۱۸۰ کیلومتر مسافتو طی کنه و از نمونه‌های خارجیشم بهتر و ارزون‌تره! ما اینده ما اینکه که آدمای غریبه‌های مثل تو شدن استاد دانشگاه و وزیر و نماینده مجلسش، که صنعت کشورو به امید به لبخند غریبا تعطیل کردین!» دوچرخه‌سازی نیمه تعطیل شده قوچان هم شاهد مثال برخی دیگر از کاربران بود. برای جناب کارشناس که تا همین چندسال پیش تولیداتش صادر می‌شد و اکنون به لطف دوستان آقای دکتر به تعطیلی کشانده شده است: «تمام جهل یا خجالت زیباکلام یک جای‌ای کاش استاید ما سواد رسانه‌ای داشتند تا منافع ابرقدرت‌ها رو با منافع خودشان عوضی نگینن! ضمناً دوچرخه سازی قوچان ایران قابل رقابت حداقل با این دو کشور... آیا آن‌ها هم در صنایع موشکی، ماهواره و هسته‌ای اساساً کالایی قابل رقابت با ایران دارند؟» آقای زیباکلام گفته‌ای کاش به جای صنایع هسته‌ای، به جای ماهواره و موشکی، جمهوری اسلامی می‌توانست یک دوچرخه بسازد که با دوچرخه ترکیه، دوچرخه هند رقابت کند! آقای زیبا کلام، باید بدوندت تنها کارخانه دوچرخه سازی کشور که بزرگترین کارخانه دوچرخه سازی غرب آسیا نیز بود، در دولت مطلوب خود شما تعطیل شد!

پیشنهادسفر

نگاهی به طبیعت اطراف دریاچه خشک‌شده بختگان یوزپلنگ‌هایی که دیگر نمی‌دوند

نیریز، شهری است با اصالتی تاریخی که طبیعتی متنوع و دیدنی دارد. این شهر کوچک در استان فارس، از یک سو به دریاچه «بختگان» می‌رسد و از سوی دیگر به منطقه حفاظت‌شده «بهرام گور» از یک طرف در دامنه کوه قرار دارد و از طرف دیگر در دامن دشت.

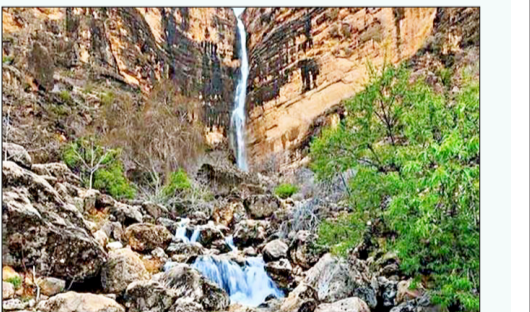

دریاچه خشک‌شده بختگان

دریاچه یا تالاب بَختگان، در غرب نیریز ایستگاه زمستانه پرندگان مهاجر بود. پرندگانی که از عرض‌های شمالی به سمت مناطق گرم‌تر مهاجرت می‌کردند، بخشی از ماه‌های سرد سال را در بختگان می‌گذراندند. انواع فلامینگوها، درناها، کبوترهای دریایی، آب‌چلیک‌ها، مرغابی‌ها، غازها و... را می‌شد در این دریاچه دید. حالا اما به خاطر سسد سازی‌های فراوان در بالادست دریاچه، بختگان چند سالی است که خشک شده است. بختگان به همراه دریاچه طشک در شمال و دریاچه مهارلو در غرب آن، سه دریاچه بزرگ استان فارس هستند که در سال‌های اخیر بختگان و طشک در اثر سدسازی، خشک شده‌اند. دریاچه خشک شده بختگان در غرب شهر نیریز قرار دارد و با وجود خشکی چند ساله، همچنان دیدنی است.مساحت این دریاچه ۳۵۰۰ کیلومتر مربع، که منشأ آب این دریاچه رودخانه کوچک «سینده» است. سیلاب رود «سینود» در انتهای مسیر خود به رود گر پیوسته و از آن جا به دریاچه بختگان می‌ریزد. دریاچه بختگان، به علت افزایش رطوبت هوا و بلند بودن ارتفاع کوه‌های اطراف نیریز، رطوبت حاصله در هوای همان منطقه باقی مانده و سبب رآمدگی درختان انجیر، بادام، رز و زیتون در کوه‌ها می‌شد که می‌توان آن را آبیاری مصنوعی کوه‌ها نامید. با وجود خشکی تالاب هنوز هم پرندگانی هستند که به این تالاب مهاجرت می‌کنند. ازجمله درناها که در حال حاضر در تالاب قرار دارند و برای تامین غذای خود از زمین‌های کشاورزی روستاهای اطراف تالاب تغذیه می‌کنند. سال گذشته فلامینگوها هم به این منطقه مهاجرت کردند که به دلیل نبود آب و مساعد نبودن شرایط زیست این تالاب را ترک کردند اما جوجه‌های آن‌ها که قادر به پرواز نبودند در تالاب ماندند و عمدتاً تلف شدند. دریاچه بختگان که روزی زیست‌بومی غنی برای زادآوری پرندگان مهاجر و فهرستی از زیست‌مندان دیگر بود، حالا به شوره‌زار تبدیل شده و کانونی برای ایجاد گرد و غبار و ریز گرد در هوای منطقه را شکل داده است. با همه این‌ها هنوز دیدنی‌های دیگری هم در اطراف این دریاچه وجود دارد که ساکنان این منطقه و گردشگران را به احیای زیست‌بوم غنی منطقه امیدوار می‌کند.

بلندترین آبشار فصلی کشور

با شروع بارش‌های زمستانه و پس از آن بارش‌های بهاره، «آبشار تارم» جان می‌گیرد. این آبشار، ۱۱۵ متر ارتفاع دارد و با این ارتفاع بلندترین آبشار فصلی کشور است. عنوان بلندترین آبشار ایران البته چندین و چند مدعی دارد. آبشار «بهران» یا «یغجاب» کرمانشاه با بیش از ۱۰۰ متر ارتفاع در رفاقتی تنگاتنگ با آبشار «لاتون» گیلان، مدعیان اصلی عنوان بلندترین آبشار ایران‌زمین هستند. به این مدعی‌ها باید آبشارهای «روروار» و «سرنده کوه» در جیرفت کرمان را هم اضافه کرد. با این وجود آبشار تارم دارنده عنوان بلندترین آبشار فصلی کشور است. آبشار تارم در جنوب نیریز در کوه قبله قرار دارد. آب آبشار و چندین چشمه در نزدیکی آن پس از عبور از میان درختان انجیر به گورآب می‌ریزد. منطقه هفت حوض (تارنقیری) هم در نزدیکی همین آبشار قرار دارد.

منطقه حفاظت‌شده بهرام گور

منطقه حفاظت‌شده بهرام گور (و پارک ملی قطروه) در شمال شرقی شهرستان نیریز قرار دارد و یکی از زیستگاه‌های اصلی گورخر ایرانی است. طبیعت این منطقه حفاظت‌شده، طبیعتی دشتی و کوهستانی است و زنجیره کاملی از حیات جانوری را در خود جای داده است. در گذشته یوزپلنگ آسیایی نیز در منطقه زندگی می‌کرد که امروزه دیگر در آن پیدا نمی‌شود.بهرام گور گونه‌های جانوری متعدد و گوناگونی را در خود جای داده است. گونه‌هایی از پرندگان مانند کبک، زاغ بوز، هوربه، تیهو، باقرقره و انواع پرندگان شکاری را هم می‌توان در این منطقه یافت. در گذشته یوزپلنگ آسیایی نیز در منطقه زندگی می‌کرد که امروزه دیگر اثری از این جانور، در آن پیدا نمی‌شود.کل و بز، قوچ و میش، جببیر، گراز، روباه، گرگ، و کفتار از جمله پستاندارانی هستند که همچنان در منطقه زیست می‌کنند.

دره پلنگان و چشمه بشر

پلنگان، دره‌ای خوش آب و هوا در جنوب غربی نیریز است. این دره با طبیعت دیدنی‌اش، تفرجگاه اهالی نیریز است. آب چشمه بشر در بالادست دره پلنگان، در طول دره جریان دارد و طبیعت سرسبز آن را سیراب می‌کند. باغ‌های انجیر و انار و بادام منطقه هم با آب همین چشمه و رودخانه آبیاری می‌شوند. چشمه بشر از دامنه کوه «سلطان‌شهباز» در ۲۰ کیلومتری نیریز سرچشمه می‌گیرد. در قسمت جنوبی دره پلنگان، باغ و بیشه و چشمه‌ای با آب زلال و گوارا وجود دارد که به آن چشمه باغ می‌گویند. در بهار هم این دره با گل‌های شقایق فرش می‌شود. چشمه برنجزار هم چشمه دیگری است که از دره پلنگان سرازیر شده و اراضی منطقه را آبیاری می‌کند.

گفت‌وگو با کاسب نی‌ریزی که با خواندن زندگینامه یک شهید، فلافل فروش شد و حالا آرزو دارد مادر شهید ذوالفقاری مغازه‌اش را ببیند

فرهنگ شهادت در فلافل‌فروشی

عکس: علیرضا مصوبوی

◆ اگر موافقتید از افتتاح مغازه شروع کنیم. چه شد که آمدید سمت فلافل‌فروشی؟ از اول کارتان همین بود؟

نه. من قبلاً تسوی همین مغازه کاموفروشی داشتم. خیلی وقت هم نیست که مغازه فلافل‌فروشی را راه انداختام. قضیه راه‌اندازی مغازه هم از خواندن کتاب شهید ذوالفقاری شروع شد. کتابی درباره این شهید نوشته شده که عنوان «پسرک فلافل‌فروش» است. این شهید از شهیدای مدافع حرم است که در وادی‌السلام دفن شده. من کلاً خیلی کتاب زندگی شهدا را می‌خواندم. کتاب زندگی این شهید هم چند وقت پیش رسید به دستم. یاد هست وقتی که می‌خواندم، دیدم توی کتاب نوشته شده که ایشان شغلش فلافل‌فروشی بوده است. از همان مغازه هم می‌رفته برای دفاع از حرم حضرت زینب. یاد هست همان موقع جایی خواندم که رفقای شهید به شوخی به ایشان گفته بودند: «کمکی بفرست که وقتی شهید شدی، بزیم توی اطلاعات!» ایشان ولی پاسخ داده بود: «صورت من پر از جوش است. خیلی هم زیبا نیست. کسی از عکس من خوشش نمی‌آید.» منن تا این را خواندم، کامواها را جمع کردم و عکس بزرگ شهید را زدم سر در مغازه.

◆ یعنی با خواندن همین کتاب شما از کاموفروش به فلافل‌فروش تبدیل شدید. ولی تابلوی مغازه خیلی خاص است. از طرفی عکس شهید ذوالفقاری کار شده روی تابلو، از طرفی اسم حضرت ابالفضل(ع) و شهید ابراهیم هادی آمده است. قضیه این تابلو چیست؟

بله. توی آن کتاب نکات خاصی از زندگی شهید ذوالفقاری بود. مثلاً توی کتاب نوشته شده بود که ایشان خیلی به شهید ابراهیم هادی ارادت داشته و حتی به این شهید متوسل می‌شده

است. حتی عکسی هم هست که شهید ذوالفقاری ماکتی از شهید ابراهیم هادی درست کرده و گذاشته توی خانه‌اش. این‌قدر علاقه داشته به این شهید. من هم موقعی که می‌خواستم مغازه را افتتاح کنم، گفتم مثلاً تولد یکی از ائمّه مغازه را افتتاح کنیم، ولی یکی از دوستان گفت: «شهید ذوالفقاری کارش بدون ابراهیم هادی پیش نمی‌رفته. باید اسمی از ابراهیم هادی توی تابلوی مغازه بیآورم.» با خودم گفتم: «زشت است که بنویسم فلافل‌ی شهید ذوالفقاری و شهید ابراهیم هادی.» اصلاً نگران بودم که خانواده‌های شهید بگویند این چه کاری است که یک مغازه به اسم دو شهید گذاشته‌اید. دیدم معنی نمی‌دهد. اصلاً نه ما تکلیفمان معلوم می‌شد و نه کار جور می‌شد که تابلو برود بالا. تا اینکه تولد امام حسین(ع) شد. روز تولد نمده که مغازه را راه بیندازم. فقط شربتی درست کردم و دادیم به مردم. تولد حضرت ابالفضل(ع) هم که شد، گفتم باید حتماً چند تا فلافل درست کنم و بشود افتتاحیه مغازه. همین‌جور هم که خودم

ا مردم! مسعود نبی دوست | خدیجه علی‌پور در ظاهر صاحب چیزهای زیادی نیست. به قول خودش: «سه دکان بزرگی دارم، نه دستگاه خاصی، ۱۲ متر مغازه است، خودم و یک ماهیتابه...» مغازه او اما شاید متفاوت‌ترین مغازه در تمام بازار نیریز باشد؛ مغازه‌ای با یک تابلوی خاص؛ تابلویی که با نوشته‌اش هر رهگذری را به واکنش وامی‌دارد. روی تابلو عکس چهره خندان جوانی است با لباس نظامی و چفیه و البته پیشانی‌بندی به نام امام هشتم؛ جوانی که انگشترهای عقیق و فیروزه‌ای در دست دارد و به اسلحه‌ای تکیه زده. روبه‌روی این تصویر هم نوشته شده: «فلافل‌ی شهید ذوالفقاری(پسرک فلافل‌فروش). شادی روح شهیدا صلوات. تأسیس: ۹۷/۲/۱ روز تولد آقاابالفضل مصادف با تولد شهید ابراهیم هادی.» با دیدن همین تابلو وارد مغازه می‌شوم؛ مغازه‌ای که یک زن چادری پشت گازش ایستاده

را برای افتتاحیه آماده می‌کردم، دختر خواهرم آمد در مغازه و گفت که «خاله! فردا تولد شهید ابراهیم هادی است.» خلاصه سریع رفتم جایی

تابلوساز و گفتم عبارت «افتتاحیه مصادف با تولد حضرت ابالفضل(ع) و شهید ابراهیم هادی» را هم به پایین تابلو اضافه کند.

◆ شما خودتان با خانواده شهیدان نسبتی دارید؟

نه متأسفانه. در خانواده ما شهید نداریم. اصلاً

◆ **پس این‌ن علاقه به شهیدها و خواندن کتاب‌هایشان از کجا شروع شد؟**
در خانواده ما این فرهنگ از گذشته بوده است. یعنی توی رگ و خون ما فرهنگ شهادت هست. وقتی هم که دیدم‌ها شهیدا از جانشان گذشته یکی از شهدا را بزین سردر مغازه‌ات. خوب این حالا تاکنون پول قفسه کتاب را نداشته‌ام، ولی می‌خواهم قفسه‌ای درست کنم برای کتاب‌ها.

ذوالفقاری را با هزینه خود مردم خریداری کردم و گذاشتم جلوی مغازه. همین هم شد که مردم شناسختی از این شهید پیدا کردند. همه هم سوالشان این بود که «چرا به نام شهید گذاشته‌ای مغازه را؟» می‌گفتم: «برای اینکه شهدا شناخته شوند.» فکرم این بود که اگر من اسم یک شهید را بگذارم، یک نفر دیگر هم اسم یک شهید را روی مغازه‌اش می‌زند.

◆ ولی روی تابلو هیچ اسمی از خودتان یا شماره تماسی از مغازه نیآوراید.

راستش را بخواهید می‌خواستم این تابلو زلال باشد. یعنی می‌خواستم اسمی از ما توی آن نباشد و فقط شهدا باشند و بس. آرزویم هم از همان ابتدا این بوده که پسر و مادر و خانواده شهید ماجرا را بفهمند و دل یک مادر شهید از اینکه یک نفر به یاد فرزند شهیدش هست، شاد شود.

◆ توانستید خبر افتتاح مغازه را به گوش خانواده شهید برسانید؟

تلاش را کردم، ولی تا امروز مقدر نشده است. گفتند، ولی به لطف خود شهید خیلی ساده پیدا کردم. بعد هم که رسیدم، متوجه شدم روز تولد شهید است. همان‌جا هم عکسی از شهید حججی همراه بود. به شهید حججی دو چیز گفته بودم. اول اینکه یک نوار چسب برساند که عکسش را کنار شهید ذوالفقاری روی مزارش بچسباند.

یادم هست به آقایی گفتم: «نوار چسب دارید؟» گفتم: «حاج خانم! توی این هبر و ویر راهیمیایی اربعین نوار چسب می‌خواهی چه کار؟ اصلاً از کجا می‌خواهی گیر بیاری؟» ولی خیلی زود سسیدی پیدا شد و نوار چسبی به من داد و عکس شهید حججی را چسباندم کنار تصویر شهید ذوالفقاری. علاوه بر این از شهید حججی خواسته بودم که لطفی بکند تا یکی از دوستان، آشنایان یا اقوام شهید ذوالفقاری سر برسد و خبر افتتاح مغازه را به او برسانم. همان‌جا هم یک جوان سرسرید «گفت که «من هم‌محلی شهید ذوالفقاری هستم.» خلاصه قضیه مغازه را برایش تعریف کردم و گفتم: «من مغازه‌ای به نام شهید ذوالفقاری افتتاح کرده‌ام و دوست دارم مادر شهید حداقل عکس مغازه را هم که شده، ببیند و بداند که ما به یاد فرزندش هستیم.» آن بنده‌خدا هم شماره‌ای به من داد، ولی در همان شلوغی‌های روزهای زیارت شماره را گم کردم. خلاصه همان آرزو کماکان به دل من ماند و هنوز هم دوست دارم مادر شهید این قضیه را بفهمند. اتفاق دیگری که افتاد این بود که همان پسر جوان خاطراتی از رفاقتش با شهید ذوالفقاری برام نقل کرد که من آن‌ها را هیچ‌کجا نخوانده بودم، نه در کتابش و نه در مصاحبه‌اش.

یخچالی که کتابخانه شد

اول که کتاب‌های شهید ذوالفقاری را آوردم، خیلی‌ها استقبال کردند. خیلی‌ها هم می‌آمدند و درباره شهید می‌پرسیدند. بعد هم یک نفر کتاب‌هایی از شهدا در اختیارم قرار داد. می‌خواستم پشت شیشه بنویسم: «فلافل به شرط خواندن یک صفحه کتاب» یا مثلاً «تخفیف ۵۰ درصدی ساندویچ به شرط خواندن یک صفحه کتاب» عقیده‌ام این است که خیلی از جوان‌ها که مشتری این مغازه‌اند، یک صفحه از زندگی شهید هادی را هم که بخوانند، خیلی عوض می‌شوند. البته هنوز هم پول کتابخانه را ندارم. برای همین یخچال را کتابخانه کرده‌ام. یعنی یخچال خانه را آورده‌ام و همه خوراکی‌ها را گذاشته‌ام داخل آن. یخچال مغازه هم در اختیار شهداست. حتی می‌خواهم از مردم بخواهم که کتاب‌هایی را هم که درباره شهدا در خانه دارند، بیآورند تا خوانده شود. شاید خیلی از ما کتاب‌هایی از شهدا داشته باشیم و نتوانیم، ولی اینجا خوانده می‌شود.

فکران زنگنه

سینما و سینما

دوشنبه ۲۴ دی ۱۳۹۷

۱۵ | جمادی الاول ۱۴۴۰ | ۱۴ آتوبه ۱۹۰۹ | سال سی و دوم | شماره ۸۸۷۹

خبر

هفته فیلم لهستان در تهران لغو شد

مهمانی که حرمت نگه نداشت

فارس: سرپرست سازمان سینمایی در واکنش به اقدام ضدایرانی کشور لهستان، «هفته فیلم لهستان در تهران» را لغو کرد.

وزیر خارجه آمریکا در روزهای

اخیر اعلام کرد که حدود یک ماه دیگر در ۲۴ و ۲۵ بهمن، کنفرانسی ضد ایرانی در لهستان برگزار خواهد شد. این اقدام با واکنش وزیر خارجه کشورمان همراه شد و نوشت: « دولت لهستان نمی‌تواند این شرمندگی را پاک کند، در حالی که ایران لهستانی‌ها را در جنگ جهانی دوم نجات داد، این کشور اکنون میزبان سیرک مزدخوانه ضدایرانی شده است.» در جدیدترین واکنش‌ها هم حسین انتظامی سرپرست سازمان سینمایی توثیت کرد: «ایرانی، اقوام و ملل مختلف بویژه لهستانی‌ها را در شرایط سخت با آغوش باز میزبانی کرده است. میهمان که حرمت میزبان را نگاه ندارد، نمی‌تواند انتظار داشته باشد به میهمانی خود ادامه دهد. به پاس عزت ایران و ایرانی، برگزاری هفته فیلم لهستان در تهران موکول به رفتار مناسب ورشو خواهد شد.»

سختگوی شورای نگهبان «تفاهد قرارداد ۴.۷ میلیارد دلاری جهت خرید سامانه دفاعی پاتریوت و جایگزینی واردات گاز طبیعی مایع از آمریکا به جای خرید گاز از روسیه در سال ۲۰۲۲» را از جمله دلایل انتخاب لهستان به عنوان میزبان کنفرانس ضد ایرانی توسط آمریکا دانسته است. «اونولت وپیک» کاردار سفارت لهستان آبان‌ماه امسال گفته بود: «پناهندگان لهستانی در زمان جنگ جهانی دوم به ایران پناه آوردند. ما لهستانی‌ها از میزبانی ایرانی‌ها در آن زمان بسیار قدردان هستیم و مسلماً دوست داریم این تاریخ توسط ایرانی‌ها بیشتر دانسته شود.»

در آمد حاصل از فروش بلیت‌های جشنواره به صاحبان آثار می‌رسد

تسنیم: برای نخستین بار در جشنواره فیلم فجر درآمد حاصل از فروش بلیت‌ها در سینماهای مردمی به صاحبان آثار تعلق خواهد گرفت.

با پیشنهاد ابراهیم داروغزاده دبیر سیی و هفتمین جشنواره فیلم فجر و نظر مساعد حسین انتظامی سرپرست سازمان امور سینمایی و سماعی بصری مقرر شد در این دوره جشنواره ۵۰ درصد از مبلغ فروش بلیت‌ها در سینماهای مردمی که پیش از این به جشنواره تعلق می‌گرفت بعد از پایان جشنواره و پس از کسورات قانونی به صاحبان آثار پرداخت شود. ۵۰ درصد دیگر نیز سهم سالن‌های سینما خواهد بود که به روال گذشته پرداخت خواهد شد.

اسم شریف سینمای کمدی را با آثار سخیف خراب کرده اند

سینماپرس: محسن محسنی نسب کارگردان سینما با انتقاد از ترویج ابتلال در سینمای کشور گفت: اندیشه و تفکر در سینمای ایران مرده و به جای آن لودگی و ابتلال در حال جولان دادن است و متأسفانه کار به آنجایی رسیده که دیگر جایی برای ارائه فیلم‌های سالم و اندیشمند در سینمای ما باقی نمانده است.

کارگردان فیلم سینمایی «پاس‌های وحشی» افزود: دربارها درباره ترویج ابتلال در سینمای ایران سخنانها گفت‌وام و به آقایان، مدیرسازمان سینمایی توضیحاتی ارائه کردم اما متأسفانه از آنجا که گوش شنوایی وجود ندارد و به امور کارشناسی شده وقتی نمی‌گذارند، آقایان به طور کل این گوش‌زدها را نادیده و ناشنیده گرفتند و هر کاری را که مایل هستند انجام می‌دهند.

محسنی نسب سپس با تأکید بر اینکه، در خوشبینانه‌ترین حالت ممکن می‌توان فیلم‌های امروز سینما را اثری خنثی برشمرد که تأثیری بر بهبود فرهنگ و هنر کشور ندارند تصریح کرد: جمهوری اسلامی ایران یکی از فرهنگی‌ترین حکومت‌های دنیاست، انقلاب اسلامی ما انقلابی فرهنگی بود نه یک انقلاب نظامی یا اقتصادی! این باعث شرمساری برای یکایک ماست که اینک پس از گذشت ۴۰ سال از پیروزی انقلاب ارزشمند، فرهنگ و هنر دیگر در کشورمان جایی ندارند و هرچه اثر مبتذل و انسان مستدل است در عرصه فرهنگ جولان می‌دهند.

وی افزود: اغلب فیلم‌های سینمایی یکی از دیگری لوده‌تر شده‌اند؛ بازیگران این فیلم‌ها که اکثراً یکی هستند و کاراکترهای یکسانی هم دارند اما لباس‌هایشان با هم عوض می‌شود؛ آقایان اسم شریف سینمای کمدی را هم با این آثار سخیف‌شان خراب کرده‌اند در صورتی که این فیلم‌ها هیچ یک کمدی نیستند و نباید واژه شریف کمدی به آن‌ها اطلاق شود چرا که تفاوت فاحشی است میان آثار کمدی و آثار لودگی! این‌ها سینمایی لودگی هستند و مسئولان سینمای کشور می‌توانند زائر لودگی را که خود پدید آورده‌اند در دنیا به عنوان یکی از دستاوردهایشان ارایه کنند!

دلیل توقیف مستند «مثل یک زن»

ایستا: فیلم مستند سینمایی «مثل یک زن» که درباره زندگی فائزه هاشمی ساخته شده و از ۱۵ دی ماه در گروه سینمایی «هنر و تجربه» روی پرده رفت، بعد از یک هفته نمایش ارکانش در سینماها متوقف شد. به گفته کارگردان این اثر در حکم توقیف فیلم ذکر شده که این اثر تا اطلاع ثانوی به دلیل مفتوح بودن پرونده فائزه هاشمی توقیف خواهد بود.

مژگان ایلالو کارگردان این مستند سینمایی با بیان اینکه، تمامی تغییرات لازم را در اثرم داده بودم، گفت: وزارت ارشاد و شخص وزیر همکاری لازم را در رابطه با ارکان این مستند با من داشته‌اند. بنابراین این حکم از خارج از اداره ارشاد صادر شده است. با این حال در آن نامه اعلام شده که تا اطلاع ثانوی این اثر توقیف خواهد بود و امیدوارم این اطلاع ثانوی زیاد طول نکشد، تفاهات برطرف شود و تماشای مجددش روی پرده به عمر من کفاف دهد.

درباره فیلم «قانون مورفی» آخرین ساخته رامبد جوان

لبخند بزَن! فردای فیلم‌های کمدی بدتر است

اسیما و سینما/ زهره کهندل، امید جوان که طی چند سال اخیر با اجرای خندوانه در میان خانواده‌های ایرانی جا باز کرده است، بعد از فیلم «نگار» که فیلمی جنایی بود و در گیشه نسبتاً موفق ظاهر شد، با «قانون مورفی» روی پرده سینما آمد. فیلمی که طی چهار روز ارکان به باشگاه میلیاردری‌ها پیوست. جوان درباره «قانون مورفی» گفته بود؛ این فیلم، یک کمدی سرحال و خانوادگی است که در آن، خبری از شوخی‌های غیراخلاهی نیست.

فیلم به سبک کمدی‌های رایج دنیا، قصه دو آدم مشتگک را تعریف می‌کند که بخاطر رفتارهای غیرعادی‌شان در موقعیت‌های خنده‌داری قرار می‌گیرند. ماجرا از این قرار است؛ فرخ (امیر جدیدی) پلیس بدشانسی است که بتازگی از کار خود برکنار شده است. در این وضعیت همکار سابق او (امیر جعفری) از فرخ می‌خواهد تا به او کمک کند و دختر ربهوده شده‌اش را پیدا کنند و بقیه ماجرا. فیلم برمیانی فلسفه مورفی که می‌گوید: «لبخند

نقد فیلم

محسن بدرقه، منتقد سینما:

فیلمی که از بی‌منطقی موقعیت طنز می‌سازد

فیلم قانون مورفی فیلم خوبی است چون فیلم به روزی است. این فیلم در جایی ایستاده که سینماست، به همین دلیل فیلم قابل دفاعی است. فیلمی که فراتر از دهشت حرف نمی‌زند، فیلمی که نه بلد است قصه بگوید و نه می‌خواهد قصه بگوید. قانون مورفی، ایراتیزه شده و خندوانه‌ای شده سینمای غرب است. امید جوان توانسته این را انجام دهد و توانسته نسبتی میان محیط پیرامونش با قانون مورفی ایجاد کند. نخستین نکته باورپذیری در فیلم، این است که شخصیت‌های فیلم چه نسبتی با محیط پیرامونشان دارند. تجربه زیستی از نگاه چت‌گونه امیر جدیدی، نکته‌هایی از فیلم اجتماعی دارد، چون فیلم نمی‌تواند نقد تند و برنده داشته باشد، خیلی لطیف مسائل اجتماعی را دراماتیک کرده است.

این فیلم، یک فیلم هچل هفت و جفنگ است، جفنگ نه با معنای منفی آن، بلکه سسنیمایی که فیلمساز می‌داند چه قرار است بسازد اما وضعیت نمایش داده شده، جفنگ است. در واقع فیلمساز می‌خواهد رسمی عجیب و غریب دنیا را نشان دهد. این فیلم از جنس سینماست، فیلمساز در نسبت با محیط پیرامونش، دنیا را زیاد جدی نمی‌گیرد و این فرا واقعیت‌ها در این فضا شکل می‌گیرد. فرا واقعیت در فضای جفنگ شکل می‌گیرد.

رامبد جوان بعد از ساخت فیلم موفق ورود آقایان ممنوع در زائر کمدی با ساخت این فیلم در همان پله می‌ماند ولی در این فیلم، عقبر تن نمی‌رود اگرچه این فیلم گلم رو به جلویی در کارنامه فیلمسازی جوان به شمار نمی‌رود. عده‌ای می‌گویند که این فیلم، قصه ندارد. مگر سینما باید قصه بگوید؟ کبی از آثار سینماگران بزرگ و تبدیل وضعیت آن‌ها، بد نیست.

رامبد جوان، المان‌های فیلم فارسی می‌همچون رقص و سائتی ماتالیسم را در نسبت با محیط پیرامونی، جفنگ کرده یعنی همسان المان را در فیلم قرار داده و همان‌ها را مسخره می‌کند. در این فیلم پلائی دارد که امیر جدیدی به خاطر تهدید شدن به مرگ مجبور است که برقصد و موقعیت خنده‌داری را ایجاد می‌کند که این سینماست.

در واقع ایجاد موقعیت، سینما را می‌سازد. فیلمبرداری هلی شات در سینمای موشی، معنا پیدا کرده است. نماهایی از هلی شات را می‌بینیم که تصاویر سینمایی است. آخرین ساخته جوان، قصه را فراموش می‌کند اما سینما به ماهوسینماست.

به نظرم جریانی در سینما دارد شکل می‌گیرد که سینماگر اهمیت پیدا می‌کند یعنی فیلمساز خلق می‌کند و جریان جدیدی می‌سازد، این جنس از سینما با عبور از کهن الگوها، وارد روایت سازی فردی می‌شود. به جایی می‌رسد که فیلمساز مؤلف فرم است نه اینکه مقلد فرم باشد. براساس کهن الگوها اساس درام، کشمکش است در حالی که روایت‌های ذهنی براساس تجربه‌های زیستی شکل می‌گیرد و در سینما، روایت تجربه زیستی ما نسبت به پدیده‌های پیرامونی اهمیت دارد.

فیلم قانون مورفی، منطبق را زیر سؤال برده، اصلاً منطبق روایی، سینمایی و داستانی درستی ندارد. آخرین ساخته رامبد جوان در کارنامه کاری او، چند گام رو به عقب استست و فقط خواسته که در گیشه به توفیق برسد.

جبار آذین، منتقد سینما:

کلاژی از استندآپ کمدی‌های خندوانه

جماعتی از سینماگران کشور با سوء استفاده از نیاز و علاقه مخاطبان به آثار کمدی، دستت به تولید فیلم‌هایی شبیه کمدی زده‌اند که این آثار افزون بر اینکه هیچ گونه سختی یا فرهنگ جامعه ما ندارند، از منظر هنری و سینمایی هم حرفی برای گفتن ندارند چرا که اغلب آن‌ها با استفاده از کلیشه‌های سینمای بازاری و تجاری سطحی و فیلم فارسی‌های پیش از انقلاب ساخته شده‌اند. این آثار که در سال‌های اخیر و بویژه این روزها، پرده سینماهای کشور را اشغال کرده‌اند سطح سلیقه مخاطب را پایین آورده و به نوعی جامعه را به سمت ابتدال گزایی و تخریب مناسبات خانوادگی و فرهنگی سوق می‌دهند. یکی از این آثار نازل بازاری، فیلم جدید رامبد جوان است. این فیلم مانند آثار مشابه سینمایی، به بازی و نه تولیدنامه قوی، قاعده و زائر سینمایی و بویژه آثار کمدی ندارد.

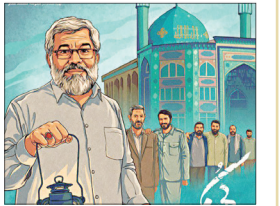
آخرین ساخته رامبد جوان، فیلم خیلی بدی است چون هیچ چیز سرچای خودش نیست نه ریتم درستی دارد، نه ساختار سینمایی، نه بازی و نه تولیدنامه قوی، ضمن اینکه کارگردانی بسیار بد است و هیچ چیز درست نیست. فیلم قانون مورفی حائز هیچ گونه امتیاز مضمونی، محتوایی و ساختاری نیست و آنچه در این اثر به تصویر درآمده، حتی شباهتی به فیلم‌های درجه چندم کمدی آمریکایی که رامبد جوان شبیفته آن‌هاست، ندارد. فیلمنامه به شدت ضعیف، مضمون نخنما شده، بازی‌های ضعیف، کارگردانی غیرحرفه‌ای، ساختار در هم ریخته و روایت آشفته از ویژگی‌های این فیلم است.

در واقع رامبد جوان می‌خواسته یک اثر کمدی بزَن و بکوب بسازد؛ اینکه چنین فیلم‌هایی خوب می‌فروشند، دلیل بر قوی و استاندارد بودن این قبیل آثار نیست بلکه دلپیش نبود فیلم‌های خوب و تولیدات شایسته کمدی در سینمای ایران است که این روند غلط، نتیجه نامدیریتی‌های سینما و سوداگری بخشی از فیلمسازان است. قانون مورفی، فیلمی شبه خندوانه‌ای است که تلاشی هدفمند برای خندانن مخاطب ندارد. این‌ین فیلم مانند برنامه سطحی خندوانه، یک محصول فلفلیکی است که با جمع و جور کردن مشتی حوادث و ماجراهای غیرمنطقی سعی دارد تا تماشاگر را بخنداند در حالی که خندانان در یک فیلم کمدی باید هدفمند باشد یعنی ضمن سرگرم کردن مخاطب، حرفی برای گرفتن داشته باشند. این گونه بازار سازی برای تصرف گیشه، خیاتی به فرهنگ و علایق مردم است.

نیاز امروز مردم جامعه، فیلم‌های کمدی است اما آثار سالم و ساختارمند. فیلم کمدی باید فیلمنامه کمدی داشته باشد، بازیگر خوب کمدی داشته باشد، فیلمساز باید جنس کمدی را بشناسد و ملزومات این زائر را بشناسد، تقلید و کپی برداری، هنر نیست. ما نیاز به فیلم‌های خوب کمدی داریم نه اینکه با آثار سطحی، سلیقه مخاطب را خراب کنیم. اساساً نمی‌شود که کمدی ضد قصه و بی‌قصه باشد. فیلم «قانون مورفی» کلاژی از استندآپ کمدی‌های خندوانه است که منطبق روایی، سینمایی و داستانی درستی ندارد. آخرین ساخته رامبد جوان در کارنامه کاری او، چند گام رو به عقب استست و فقط خواسته که در گیشه به توفیق برسد.

جشنواره

آغاز ارکان پراستقبال‌ترین فیلم نهمین جشنواره عمار

درباره فیلم «قانون مورفی» آخرین ساخته رامبد جوان

احسان روحی، کارگردان و نویسنده تئاتر:

قانون مورفی محصول جامعه امروز است

فیلم قانون مورفی، ادعای کمدی بودن یا اجتماعی بودن را ندارد. کمترین خدمت رامبد جوان، این بود کسه در میان این حجم از کمدی‌های عجیب و غریب با اسم‌های خجالت آور، تماشاگر را به دیدن فیلمی بنشانند که در ساده‌ترین شکل ممکن، کمدی موقعیت ببیند. بسیاری از فیلمسازان دنیا در گونه کمدی به سمت خلق کمدی موقعیت رفته‌اند، در فیلم قانون مورفی، این موقعیت‌های کمدی به وفور دیده می‌شود.

راه فرساری که رامبد جوان پیش روی خودش قرار داده تا فیلمش با نمونه‌های خارجی مقایسه نشود، استفاده از جغرافیایی خارج از تهران است، در واقع فیلم جغرافیای سنتی و بومی‌تر شمال کشور را به تصویر می‌کشد که لوکیشن‌های دیدنی و جذابی هم دارد.

این فیلم بر خلاف اینکه دارد از قانونی مورفی می‌گوید، در بی یک قانونی ساخته می‌شود.

ضد قصه بودن فیلم بسیار جذاب است و کمک می‌کند با اثری مواجه شویم که کارش فقط خندانن نیست. مشکل امروز سینمای کمدی این است که کارگردان، هر قیمتی می‌خواهد مخاطب را بخنداند ولی امید جوان در این فیلم تلاش نمی‌کند که تماشاگر را بخنداند. استفاده از امیر جدیدی، بازیگری که حیطه بازیگری‌اش کمدی نیست، نشان می‌دهد که فیلمساز به عنوان وظیفه به خنداننن مخاطب فکر نمی‌کند. مهم‌ترین ایراد این فیلم، استفاده بیش از حد از زبان‌ها یا سکانس‌هایی است که شبیه به آن را زیاد دیدیم. البته نمی‌توان برچسب کپی کاری را به آن زد. این فیلم می‌تواند کمدی نباشد اما شما را بخنداند، می‌تواند حرف سیاسی بزند ولی شما را بخنداند یا از معضل اجتماعی حرف بزند اما شما را بخنداند. این فیلم در بلبشوی فیلم‌های کمدی ضعیف روی پرده، فیلم خوبی است.

در سینمای امروز می‌توان از دیدن اپیزودهای کوتاه لذت برد و قصه هم اهمیتی نداشته باشد اما فیلم تأثیرگذار باشد. بسیاری از فیلمسازان بزرگ دنیا از سینمای کلاسیک عبور کرده‌اند و به آفریندگی در سینما رسیده‌اند.

شاید ایرادات زیادی به فیلم رامبد جوان وارد باشد اما همین که این فیلم، گفت‌واری را فراهم می‌آورد که درباره سینما حرف بزنیم یعنی فیلم مهمی است. ویژگی مهم فیلم، تصویربرداری آن است به طوری که کارکرد هلی شات از شکل مجلس طوری و عروسی واری آن خارج می‌شود. در این فیلم هلی شات به عنوان دوربینی که به مخاطب زاویه دید می‌دهد، عمل می‌کند. سلیقه مخاطب امروز، دیدن کمدی‌های کلاسیک و از نوع فیلم‌های چارلی چاپلینی نیست. فارغ از بدنه کمدی که امروز در سینما می‌بینیم و به هر قیمتی می‌خواهند مخاطب را بخندانند، قانون مورفی، فیلم قابل دفاعی در فیلم‌های هم دوره خودش است که به نظر می‌رسد محصول جامعه امروز باشد.

آرش فهیم، منتقد سینما:

یک فیلم اکشن غیر ایرانی باب طبع نوجوانان

فیلم یک کمدی فلتزی است که ماجراهایی تخیلی را نمایش می‌دهد. فیلمی پر تحرک و با ریتمی تند و صحنه‌های تعقیب و گریز مهیج و اکشن که باب طبع نوجوانان است. ترسیم نماهای چشم‌نواز و دکوپاژ و میزاسن استاندارد هم مزید برعلت شده‌اند تا حاصل کار، فیلمی با فضاهای شکیل و شیک باشد. محور اصلی فیلم، همراهی دو دوست با خصوصیات اخلاقی و شخصیتی متضاد برای رسیدن به یک هدف است. بخش زیادی از فضای طنزآمیز فیلم، حاصل نمایش درست و دقیق این تضاد است. هر چند که به نظر می‌رسد کارگردان فیلم، نتوانسته صحنه‌های درگیری با اسلحه گرم را درست در بیآورد. این صحنه‌ها شلوغ و بیش از حد اغراق شده هستند. معلوم نیست که این همه آدم چرا با اینکه از نزدیک بگذرگر را به رگبار گلوله می‌بندند اما هیچ کدام حتی دچار یک جراحت کوچک هم نمی‌شوند. در نتیجه، صحنه‌های تیر و تفنگ بازی فیلم، بیشتر به دیوانه بازی‌های بچه گانه تبدیل می‌شود.

نقش آفرینی بازیگران اصلی فیلم بخصوص امیر جعفری و هادی کاظمی، قابل قبول است. امیر جدیدی اما بازی کادستی در این فیلم ندارد؛ گاهی خوب و فوق‌العاده است اما در لحظاتی که قرار است تیب یک فرد ترسو و احساساتی را اجرا کند، نتیجه کارش تصنعی به نظر می‌رسد. چند عامل باعث شده‌اند تا نتوانیم «قانون مورفی» را یک فیلم تراز اول و ماندگار قلمداد کنیم.

نخست اینکه، این فیلم فاقد فیلمنامه‌ای درست است. داستان و روایت فیلم، پر از حرفه و اتفاقات غیرمنطقی است. هر چند که فیلم‌های فلتزی، بویژه اگر لحنی کمدی هم داشته باشند، نیاز چندانی به منطقت ندارند، اما به هر حال، جهان داستانی چنین آثار نیز به باورپذیری و عقلایت خاص خودشان نیاز دارند. به طور مثال، اینکه فرخ به عنوان یک پلیس جوان و توانمند، به جای مجرم و شخص فراری، اشتباهی به مهناز افشار شلیک می‌کند، دلیل درستی در فیلم پیدا نکرده است. همچنین در این فیلم می‌بینیم که فرخ، زندگی بحرانی و شکست خورده‌ای دارد و همه چیز زندگی او رو به سقوط است اما اصلاً معلوم نیست که چرا این فرد، این همه شکست و بحران در اطرافش جمع شده است مثلاً مشخص نیست که چرا همسرش او را رها کرده و جدا شده است.

در فیلم «قانون مورفی» شاهد استفاده از حجم بالایی از شوخی‌ها و موقعیت‌های طنز رکیک هستیم. متأسفانه این نوع ایجاد موقعیت طنز در سینمای کمدی ما تبدیل به یک فرهنگ شده است و گویی فیلمسازان در تلاش هستند تا در استفاده از عبارات دوپهلو یا رفتارهایی که مفهومی ضداخلاقی را در ذهن مخاطب متبادر می‌کنند با هم رقابت کنند.

رامبد جوان در این فیلم هم مثل اثر قبلی خودش یعنی «نگار» به تقلید از فیلم‌های تارانتینو پرداخته است. فضا و جهان حاکم بر فیلم، هالیوودی و غیرایرانی است. باز هم شاهد حضور دختری خشن و رزمی کار در فیلم هستیم که حرکات محیرالعقلی را انجام می‌دهد! خشونت فیلم نیز تارانتینویی است. در نتیجه، رامبد جوان در فیلم «قانون مورفی» نتوانسته امضا و تألیف خود را به جا بگذارد و او هنوز به عنوان یک کم‌دین مقلد و دنباله رو دیگران به کار خودش ادامه می‌دهد.

مستند

پاسخ بهتان‌های بی‌بی‌سی به زبان مستند

مهر: علیرضا محمدی مستندساز و مدرس دانشگاه از تولید مستند «دروغ بهتان» در پاسخ به مستند بی‌بی‌سی با عنوان «بهتان برای حفظ نظام» خبر داد.

این مستندساز و مدرس دانشگاه درباره جدیدترین فعالیت خود در عرصه ساخت مستند، گفت: اخیراً شبکه معاند بی‌بی‌سی مستندی را با عنوان «بهتان برای حفظ نظام» پخش و عنوان کرده که پنج سال روی تولید آن کار کرده است. بنده در پاسخ به مستند بی‌بی‌سی، مستندی را در حال آماده سازی دارم که پاسخی باشد به دروغ‌هایی که طبق معمول بی‌بی‌سی به بنده نظام و انقلاب می‌زند.

وی درباره محتوای مستند «بهتان برای حفظ نظام» بی‌بی‌سی توضیح داد: بی‌بی‌سی در این فیلم مدعی می‌شود که امام(ره) به عنوان یک فقیه برای حفظ نظام به هر قیمتی نظراتی داده‌اند و نکاتی را گفته‌اند و شاهد خود را هم بخشی از فرمایشات امام(ره) قرار داده که مربوط به ده سال قبل از پیروزی انقلاب و مربوط به درس ولایت فقیه امام(ره).

در نجف اشرف بوده است. بی‌بی‌سی این فرمایشات را با قطعیت و برش‌های خاص صدا یا اهدافی که تعیین کرده، در این برنامه قرار داده است.

